

عنوان مقاله:

مقایسه بینش و روش برخی از مورخان مسلمان پیرامون فرهنگ و تمدن اسلامی

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا حسینی - استادیار گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه کوثر بجنورد، ایران

پوریا اسمعیلی - دانشجوی دکترای تاریخ ایران دوران اسلامی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

تمدن در لغت به معنای شهرنشینی و از ریشه مدینه و مدنیت گرفته شده و به معنی دیگر متعلق شدن به شهرنشینی یا خوی و خصلت شهرنشینی به خود گرفتن است و بدان معناست که بشر در سایه آن به تشکیل جوامعی پرداخته و شهرنشین شده است. فرهنگ نیز مجموعه پیچیده ای از دانستیها، اعتقادات، هنرها، قوانین، آداب و رسوم و هرگونه توانایی دیگری است که بوسیله انسان به عنوان عضو جامعه کسب شده است. از اینرو، فرهنگ و تمدن اسلامی مجموعه باورها و ارزشهای اسلامی و نمود آن در پیشرفت علم و هنر و ظهور نهادهای اجتماعی و سیاسی در بین ملل و مردمی است که اسالم را به عنوان دین خود پذیرفتند. فرهنگ اسالم توانست در طول چند قرن تمدنی عظیم و بی نظیر را در خاورمیانه به وجود آورد. بنابراین مورخان پیرامون این موضوع را با زاویه دید و خطوط فکری خاص که نشان دهنده فضای فکری عصر خویش است به تحقیق پرداخته اند. مقاله حاضر بر آن است تا با استفاده از روش پژوهش تاریخی مبتنی بر توصیف و تحلیل ابعاد و زوایای موضوع را بررسی نماید. یافته های اصلی تحقیق نشان می دهد که نویسندگان در راستای حفظ هویت اسلامی، با نگرش های شرعی و فلسفی فرهنگ و تمدن را بررسی و معرفی نمودند تا اهمیت والای آن را نشان دهند و در نهایت آیندگان را هم به حراست از این میراث بزرگ ترغیب نمایند.

کلمات کلیدی:

فرهنگ و تمدن، بینش دینی مورخان، بینش فلسفی مورخان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894981>

